

Мар'ян ТОПОРОВИЧ

«Є небесні тіла й тіла земні, але ж інша слава небесним, а інша земним» (1 Кор. 15:40).

Слава тільки Богові?

Чи справді слава належить лише єдиному Богові, як часто нам доводиться чути із уст віруючих людей, що заперечують доцільність вітання «Слава Україні»? Soli Deo Gloria (тільки Богові слава) є частково віровчення протестантизму . Згідно з цією доктриною, більше нікому, окрім Бога, слава не може належати. При цьому посилаються на слова апостола Павла: «Бо все бо від Нього, через Нього і для Нього. Йому слава навіки. Амінь» (Рим. 11, 26).

Проте, уважно придивившись до сторінок Святого Письма, побачимо, що в ньому йдеться про інші «види» слави:

слава Божа (Вих. 40, 34; Чис. 14, 21; Пс. 8, 2);
слава людей (Бут. 49, 2-6; І. Н. 6, 27; Суд. 4, 8-10; Прип. 20, 3);
слава предметів (Пс. 48, 17; Іс. 60, 13; 1 Кор. 15, 41);
слава народу (1 Сам. 4, 21-22).

«Козакам слава», «Гетьману слава», «Героям слава»

Історики стверджують, що клич «Слава Україні!» сягає своїм корінням ще 20-х років минулого століття. Письменник із Полтавщини Юрій Горліс-Горський у романі «Холодний Яр» згадує, що почув цю форму привітання від повстанців Холодного Яру, де було звичним привітання «Слава Україні! – Україні слава!». Гасло «СлаваУкраїні!» зародилось ще в армії УНР у полку «Чорних Запорозжців». Відповідали тоді на нього «Козакам слава!» За другого гетьманату Павла Скоропадського побутувало привітання «Слава Україні! – Гетьману слава!». У 30-х роках Організація Українських Націоналістів вже

використовувала вживане та відоме нам вітання. Відповідь «Героям слава» несе у собі пам'ять про тих, які віддали своє життя в ім'я України та має на меті згуртувати ще більше число воїнів для втілення національної ідеї. Отже твердження радянської пропагандистської машини про арійське чи німецьке коріння цього привітання є безпідставними.

У час активних бойових дій Української Повстанської Армії в 40-50 рр. ХХст. у зв'язку із небезпекою нової окупації цей клич набув великого поширення серед українських націоналістів. Із проголошенням Незалежності України і отриманням відносних прав і свобод це гасло стає неофіційним привітанням серед воїнства і україноцентричних мешканців нашої Батьківщини.

«Дух, що тіло рве до бою...»

Здобувши незалежність у 1991 році, українці так і не стали справжніми господарями на своїй землі. Народ пробуджувався поступово, яскравим свідченням чого є Майдан 2004 р. і Революція Гідності 2014-2015 рр. Українську націю морили новітніми «геноцидами» шкідливих звичок та безкультур'я. Приходили нові псевдолідери, «вовки в овечих шкурах» – ставленики ворога. Відчувши небезпеку, українці об'єдналися заради Батьківщини. Ачервоно-чорний прапор ОУН(б) і бойовий клич «Слава Україні!» постійно супроводжували й надалі супроводжуватимуть нас у боротьбі за свободу.

Сьогодні, вітаючись «Слава Україні! – Героям слава!», ми зберігаємо пам'ять про визвольні змагання і свою відповідальність за побудову української держави. Слава України не витісняє слави Божої. Навпаки, вона є продовженням, втіленням слави Бога через побудову державного устрою на основі християнської моралі. Це, власне, і є преображенням творіння, яке, будучи уражене гріхом, повертається про свого Творця. Таким чином Україні належить слава лише у її відношенні до Бога. Прикладом тих, хто також втілював славу Божу на землі, є святі люди. Тому вітаючи один одного гаслом «Слава Україні!», маємо усвідомлювати свою відповідальність за преображення української держави та наближення її до Бога.

Мар'ян ТОПОРОВИЧ Від слави земної до слави Господньої (чи вітання «Слава Україні» не суперечить християнству?)//СЛОВО № 1 (61) 2015